

Útvarpið 8. nóv 1939

Útvarpið og meðferð málsins.

Því verður ekki með rökum neitað, að Útvarpið vanrækir skyldur sínar gagnvart þeim áriðandi þætti íslenskrar menningar, sem er meðferð hins mæltá máls. Að visu hefir stofnunin í þjónustu sinni mjög vel talandi mann þar sem er Þorsteinn Stephensen; en slíkir þyrftu fleiri að vera. Virðast framburðargallarnir, sem draga svo mjög úr menningarálhifum Útvarpsins vera þannig, að auðvelt væri að laga þá flesta með góðri tilsögn. Og þá tilsögn væri ekki erfitt að veita, ef teknar væru á plöfur vel fluttar ræður og illa, og nemendum kent að skilja glögglega í hverju munurinn er innifalinn. Flest það fólk sem illa er talandi virðist yfirleitt ekki

veita því eftirtekt að það ber alls ekki fram orðin sem það hygst vera að segja. Eitt atkvæði orðs er ef t. v. borið fram sæmilega, en hin þvögluð svo að ekki skilst hvað sagt er. Jafnvel æðir ræðumenn þyrftu að gefa því miklu nákvæmari gætur en vanalega er gert, hverskonar meðferð í orðum og setningum það er, sem gerir Útvarpsræðumanninn óskiljanlegan. Og við framburð útlendra orða þyrfti að leggja miklu meiri rækt en gert er, og jafnvel tvitaka þau. Því að einsog nú er, mun það vera algengt, að Útvarpshlustandann grunar ekki hvaða útlend nöfn á mœnum og stöðum það eru, sem honum berast frá hinu undursamlega tæki.

31. okt.

Helgi Pjeturss.